

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – sv. Ilij prorok 7.30 + Kosec Ivan god. i roditelji

UTORAK – 7.30 + Skupnjak Katarina god. (*Dravska*)

SRIJEDA – Sv. Marija Magdalena – kapelica – 7.30 + Kajgo Mande

ČETVRTAK – Sv. Brigita 7.30 + Lovrinović Kata, Juro i Bare

PETAK – 7.30 + ob. Kurtek Bare, Soldat Katarina i Nina

SUBOTA – sv. Jakov, ap. – 19.00 + skupna sv misa:

+ Majcen Ivka, Petar i Lipai Geza; + Žmuk Stjepan i Ana i Tuđan Dragica; + Knežević Josip i Milan god. i roditelji; + Mišak Ivica i ob.; + Videc Stjepan god. Marija i Gabrijel; + Đurasek Damir; + Mikulić Ana i Stjepan; + Skupnjak Stjepan god. i Dragutin; + Rihtar Slavko, Rupčić Željko i roditelji; + Govedić Nikola i na čast Srcu Isusovu i Marijinu; + Horvat Vlado god. i rodit. Mišak; + Marjanović Tadija god.; + Hrman Josip, Milka i Novak Drago; + Horvat Vjekoslava, Stjepan i Dražen; + ob. Jožić i Žmuk; + Hren Ana, Lovro i Domiter Pavao; + Magić Alojz, Kosec Pavlek god. i Bogović Mario; + Foder Anka, Ivan, Josip i Vuković Tomo; + Mišak Tomo god. i Ivka; + Kosec Ivan, Tomislav, rodit. i Jagačić Petar; + Čurila Andela; + Tuđan Terezija, braća, ob. Rogina i Tuđan; + Tuđan Ivan, Ana i ob. Žmuk; + Lukinec Katarina, Martin i ob.; + Jagačić Ivan god. i Bogović Marija; + Novosel Ivka i Josip; + Skupnjak Slavko; + Labaš Andela god. Vjekoslav i Sermek Tomo; + Rihtarić Ana i Branko i Đurkas Ana; + Mikulić Branimir i Gabrijela, Šarec Mirko i Nada; + Mišak Ivka, Valent i Kata+ Kosec Ana i Dragutin i Novoselec Ljudevit; + Fink Vladimir i Nedeljka(ž); + Žmuk Anka; + Skupnjak Milica god.; + Horvatić Katica; + Majcen Stjepan god. (*Ludbreška*); + na čast sv. Ani; + za duše u Čistilištu

NEDJELJA – 17. KROZ GODINU

7.30 – župna

9.30 + Priher Ana god. i Vid

11.00 + Kajgo Mande

Godina XII.

Broj 29 (602)

19. srpnja 2020.

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

16. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Mudr 12, 13.16-19

Psalam: Ps 86, 5-6.9-10.15-16a

Druge čitanje: Rim 8, 26-27

Evangelije: Mt 13, 24-43

Usavršenje života je usavršenje ljubavi,
jer ljubav je život duše.

— Sv. Franjo Saleški (1567. – 1622.)

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Povijest, posebice prošlog stoljeća, nas uči o totalističkim sustavima gdje je vladalo jednoumlje. Komunizam, fašizam, nacizam i svi ostali oblici totalitarizma u svojim su se idejama razlikovali, ali državna je promidžba bila u svima jasna, a to znači da su svi morali imati isto mišljenje, različitosti nisu bile dopuštene. No ono što je i dovelo do raspada svih tih režima je razlicitost. Svatko je drugaćiji i svatko ima svoje mišljenje, a život je, znamo, i previše zamršen da bi se mogao odvijati pravocrtno i onako kako mi želimo. A da nije sve savršeno govori nam i Isus u evanđelju.

Evanđelje ove nedjelje nastavak je na prošlotjedno o sjemenju. Glavni lik Isusove prispodobe je čovjek koji je posijao žito. Ali ubrzo nakon toga dolazi neprijatelj i na zemlju gdje je čovjek posijao žito, neprijatelj sije kukolj. Kukolj je nekoristan i štetan i ometa rast zdravog sjemenja. I dalje je Isusova slika zdravog žita slika svih onih vjernika koji donose pravi plod vjere, dok su kukolj svi oni navezani na zemaljsko, koji vjeru i vjernike smatraju zatvorenima za nove spoznaje i staromodnjima. Ova prispodoba nam se može činiti kao „Božji neuspjeh“ jer nam se čini da Božji plan spasenja i ne ide baš po planu. Ali to možemo shvatiti i kao naše osobne neuspjeha. Imamo dobру volju, dajemo sve od sebe, a dolazi netko ili nešto što uništi naš trud i naš rad.

No ono što iznenađuje u evanđeoskom navještaju je revnost slugu koji odmah žeće počupati kukolj s polja. No gospodar ih kori. Svjestan je da ako će odmah ići čupati kukolj, da će pogaziti i žito. Da će uništavajući zlo, nehotice počupati i dobro. No pogledamo li bolje na sebe i svoje postupke, možemo vidjeti da smo i mi, kada se nađemo povrijeđeni, spremni na osvetu i pravdu i uništavanje bez milosti. Pogledamo li u neki portal, novine, emisiju, možemo vidjeti s koliko mržnje ljudi govore jedan protiv drugoga. Svi se bore za istinu, a nitko se ne zauzima za drugoga, već ga pod svaku cijenu blati. Ali je li to samo u novinama, emisijama, na portalima? Nismo li i mi pod svaku cijenu spremni za uvođenje reda u našim kućama, na radnim mjestima, u politici, u Crkvi?

Mnogi su svjetski vlastodršci pod svaku cijenu htjeli uništiti i iskorijeniti svoje neprijatelje, bez mogućnosti da poprave svoje pogreške. No za razliku od ovozemnih silnika Bog je milostiv i strpljiv. Daje čovjeku mogućnost da se popravi. Zato i ova prispodoba nije priča o „Božjem neuspjehu“ već Božjoj strpljivosti, on u svojoj svemoći može od štetnog kukolja učiniti zdravu i čistu pšenicu.

I na kraju, nije na nama da prosuđujemo tko je kukolj, a tko pšenica, jer previše je zla u povijesti učinjeno jer se čovjek smatrao oruđem Božje pravde. Također, u prirodi kukolj ostaje kukolj, a pšenica ostaje pšenica, ali nije tako s ljudima. Čovjek se može iskreno obratiti. Ali za iskren i plodonosan rast u vjeri, potrebno je iskusiti i iskušenja, zla i nepravde kako bismo ojačali u vjeri, nadi i ljubavi. Nije nam se ni potrebno brinuti o snazi Božje riječi i Božje milosti. Bog će svoj naum provesti bez obzira na naše odbacivanje. Naše je samo da stojimo na strani dobra, a Bog će već učiniti da sjeme vjere uzraste i doneše plodove vječnosti.

Dominik Hrupek

SV. JAKOV APOSTOL, 25. SRPNJA

Ime Jakov prijevod je grčkog imena Iakobos, što je pak oblik imena poznatog praoca Izraela, Jakova. Apostol što ga se naziva i bratom Ivanovim, u spomenutim popisima zauzima drugo mjesto, odmah nakon Petra, kao što je to slučaj kod Marka (3,17), ili treće mjesto, nakon Petra i Andrije u Matejevu (10,2) i Lukinu evanđelju (6,14), dok u Djelima apostolskim dolazi nakon Petra i Ivana (1,13). Ove razlike naznaka su žive crkvene predaje, koja, na ovaj ili onaj način, naglašava Jakovljevu važnost.

U prvom prizoru poziva naslijedovanje Isusa, Jakov zauzima treće mjesto, nakon Petra i Andrije (usp. Mt 4,18.21; Mk 1,16.19). Na primjer, Marko kaže o Isusu: "Pošavši malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegova brata Ivana: u lađi su krpali mreže" (1,19; usp. i Mt 4,21). U drugim odlomcima, Jakov je uvijek iznova spomenut na drugom mjestu, nakon Petra, a prije Ivana, kada je nabrojen kao jedan od trojice povlaštenih učenika, koji izbliza sudjeluju u važnim događajima života samoga Isusa: prilikom uskrišenja Jairove kćeri (usp. Mk 5,37; Lk 8,51), kod Isusova preobraženja (usp. Mt 17,1; Mk 9,2; Lk 9,28), na početku takozvanog eshatološkog govora (usp. Mk 13,3), te konačno u Isusovoj smrtnoj borbi u Getsemanskom vrtu (usp. Mt 26,37; Mk 14,33). Isto je tako spomenut prije Ivana kad dvojica braće, ne bez preuzetnosti, traže od Isusa da sjednu jedan zdesna a druga slijeva u trenutku njegova ustoličenja u Kraljevstvu (usp. Mk 10,35-40). Jedno, stoga, postaje vrlo jasno, a to je da je Jakov Stariji u prvotnoj jeruzalemskoj Crkvi uživao veliki autoritet, te je za nju, skupa s Petrom, imao i pastoralnu odgovornost. I on je bio ribar, a na Isusov je poziv spremno odgovorio. On i njegov brat "ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otidu za njim" (Mk 1,20). Dva Zebedejeva sina dobili su potom od Isusa zanimljiv nadimak "Boanerges", to jest "sinovi groma" (Mk 3,17), vjerojatno zbog svoje revnosti i naglosti. Doista, Luka nam priopovjeda da je Isus, kad se sa svojima zaputio prema Jeruzalemu, poslao pred se glasnike: "Oni odoše i uđoše u neko samarijansko selo da mu priprave mjesto. No ondje ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem. Kada to vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: Gospodine, hoćeš li da kažemo neka oganj siđe s neba i uništi ih? No on se okrenu i prekori ih" (Lk 9,52-55). U ovoj se nasilnoj reakciji dvojice učenika otkriva zasigurno ljubav prema Isusu, no vjerojatno je tu došlo na vidjelo i tradicionalno neprijateljstvo između Židova i Samarijanaca (usp. Iv. 4,9b). Isus, međutim, ne voli nasilje, a njegov je prijekor morao poslužiti kao pouka Jakovu, koji će kasnije prihvatići da podnese, bez da mu se suprotstavi, nepravedno Herodovo nasilje, posvjedočivši svojim darom života ljubav prema Učitelju. Tome valja dodati već spomenuti preuzetni zahtjev za osobito mjesto prilikom očekivane Isusove proslave: i tu će se samo događaji postarat da mu pokažu kako dijeljenje Isusove sudbine treba shvatiti kao ispijanje skupa s njime one iste gorke čaše (usp. Mk 10,38-39). Među važnim trenucima što smo ih spomenuli, dva su osobito znakovita, i stoga što se nalaze u međusobnom kontrastu: mislim ovdje na Isusovo preobraženje na brdu Tabor i na njegovu smrtnu borbu u Maslinskom vrtu. U oba slučaja Jakov je odabran, skupa s Petrom i Ivanom, za svjedoka događaja: to je jamačno znak posebne Isusove naklonosti. Riječ je o vrlo različitim situacijama: kod jedne, Jakov s ostalom dvojicom apostola može iskusiti slavu i zanos, a kod druge se nalazi pred patnjom i poniženjem.